

Lecția concertelor adevărate

Îndeosebi pe timpul verii au loc în toată țara felurite spectacole în aer liber, cele mai multe ținând de sărbătoarea localității respective ("Zilele..."), aici intrând chiar și unele comune. Ele însă nu sunt gândite coerent, nu au o strategie, o regie, un scenariu, ci doar înlănțuie o serie de nume, în funcție de buget – mai mult, se amestecă de-a valma reprezentanți ai unor genuri muzicale diametral opuse, rock lângă dance, hip-hop după folclor, ș.a.m.d., rezultând un talmeș-balmeș care alungă spectatorii avizați, dornici să-și aplaude favoriții fără a asista timp de ore întregi la defilarea artiștilor care nu-i interesează. Din acest punct de vedere, Focșanii ne-au oferit încă o lecție de rigoare și concept muzical unitar, în cele patru seri de spectacole grupate sub genericul "Vrancea eroică". A fost cea mai bună ocazie, atât pentru localnici și turiști, câteva mii bune de spectatori în fiecare seară, dar și pentru cei care s-au perindat pe scenă de a-și aminti eroismul din luptele istorice de la Mărășești, Mărăști și Oituz, din Marele Război de Reîntregire a Neamului, dar și cuvintele atât de profunde ale lui Mihai Eminescu: "Fiecare popor și fiecare epocă stau pe umerii vremilor trecute. Patriotismul, cu toate acestea, nu este iubirea țăranei, ci iubirea trecutului. Fără cultul trecutului nu există iubire de țară". Consiliul județean Vrancea, președinte Marian Opreșan, a onorat strălucit acest eveniment, întregul program artistic fiind gândit în această cheie (de pildă componenții trupei de dans și actorie The Sky din Iași au întruchipat personaje din

ampluarea spectacolelor, și-au alăturat un staff experimentat, din care au mai făcut parte, între alții, Daniel Alexandrescu, Răzvan Ștefaniu, Marius China, Sorin Francu, Elise Stan, nelipsind, firește, Ovidiu Popică ("Visual Emotion") - scenă, sunet, lumini, proiecții de clasă, Alexandra și Mihai Paraschiv (regia de scenă), precum și reductabila echipă foto care semnează imaginile acestui articol. În sfârșit, o altă inițiativă salutară a fost

Paula Seling, Alessandro Safina

montarea a peste 1500 de scaune în Piața Unirii, permițând "degustarea" în cele mai bune condiții a muzicii de calitate de pe scenă, una adresată în primul rând sufletului.

Aminteam de concepția unitară care a guvernat cele patru show-uri. Astfel, prima seară s-ar fi putut intitula "Corifeii muzicii folk", "Poezia cântecului" sau, dacă vrei, "Amintirea Cenaclului Flacăra", cu nu mai puțin de nouă importante nume ale trubadurilor genului și, să recunoaștem, ale tinereții noastre. Cât de importantă este selecția aceasta tematică s-a văzut din plin, fiecare spectator, indiferent de vârstă, cunoscând vers cu vers cântecele, reluându-le "cenaclist" alături de interpreți. Grupul gălățean Strada Mare, venit în formulă de duo, are 10 ani vechime, s-a făcut cunoscut prin titluri cum ar fi "Călători fără bilet" sau "Diligența CFR", cântă și pop, rock, country, dar se ilustrează cel mai bine pe coordonate folk, cu participări la festivaluri de gen. Emoționantă a fost întâlnirea cu Cristofor Aldea Teodorovici, fiul Doinei și al lui Ion Aldea Teodorovici. Pianist, absolvent al UNMB (canto academic), dar și al facultății de Drept, el cântă la fel de bine folk, rock progresiv, funk, jazz, soul, etno, reamintindu-ne între altele celebra melodie cu care părinții săi au urcat pe scena de la Mamaia, "Eminescu". Cristofor este din 2003 președinte al festivalului "Două inimi gemene" de la Chișinău, are o casă de discuri și propria formație, "The Dream Orchestra". Avea doar 10 ani când părinții săi au murit în teribilul accident de mașină, a fost crescut de bunici, iar în 2012 a fost fericit când Parlamentul Republicii Moldova a proclamat "Anul Doina și Ion Aldea Teodorovici". Cristofor a venit în postură de bard, acompaniat doar de chitară și unele "negative", în schimb Andrei Păunescu a avut alături trupa "Totuși", din care face parte și soția sa. Chitarist, poet, doctor în istorie, a publicat peste 20 de cărți, are multe premii la activ și a anunțat cu această ocazie marele concert "Remember Cenaclul

Cristofor Aldea Teodorovici

primul război mondial), explicația succesului total al celor patru grandioase concerte stând în competența echipei de consultanță artistică. Andreea și Radu Fornea, dată fiind

Flacăra” din 3 noiembrie, de la Sala Palatului. Oarecum la concurență, Victor Socaciu îi convoacă pe toți folkiștii în decembrie, tot la Palat, la tradiționala gală anuală a festivalului “Om bun”, pe care îl produce din 1991. Brașoveanul Socaciu este membru al UCMR, a fost parlamentar și de curând s-a întors din Canada, unde a fost consul general la Montreal. A luat parte de câteva ori la festivalul de la Mamaia, a realizat emisiuni radio și TV (între care “Vânare de vânt”) și a fost unul din liderii “Serbărilor Scânteii tineretului”. Ne-a reamintit cu vocea sa gravă “Oltule”, “Charlie Chaplin”, dar și piese de pe albumul “Iedera”. Tot inginer este și Mircea Vintilă, adevărat pionier al genului, participant la primul festival folk din România, pe care l-am organizat în 1971 împreună cu fratele meu Florin-Silviu la “Pop-Clubul” Politehnicii, la “303” (a cântat atunci, cu grupul său, “Rod”, și regretatul Dumitru Lupu). Vintilă a cucerit Marele premiu al festivalului “Primăvara baladelor” (cu “Lordul John”), a cântat 9 ani în Cenaclul “Flacăra”, a fost component al formației “Pasărea Colibri”, are propria sa trupă, Brambura, a depănat povești muzicale în care readuce în memorie farmecul

cană cu vin”, “Taina”, “Din copilărie”, și a doua alături de regretata Tatiana Stepa în “Partaj” – titlurile cele mai cunoscute fiind “Galbenă gutuie”, “Desculț prin zăpadă”, “Creion”, “Mi-e bine, mi-e jale” sau “Elegia atlantă”. Magda Pușkaș a fost acompaniată de un bun chitarist, utilizând doar o mică tamburină. Tot o doamnă veterană a folkului, pe care l-a abordat încă din 1973, este Zoia Alecu. A studiat vioara, a cântat la Club A, la festivalul “Primăvara baladelor”, iar între 1986 și 1996 a colindat Europa împreună cu formația Sfinx Experience, reîntorcându-se la folk abia în 2005, prin lansarea albumului “Vino aici”, editat de casa Ovo Music, a lui Ovidiu Komornyk. În cei 44 de ani de activitate a lansat, cu vocea sa gravă, cu un timbru inconfundabil, piese cum ar fi “Lasă-ți mâna în mâna mea” sau albume de mare calitate - “Cărări

Bucureștilor de odinioară (“Hanul lui Manuc”, “Strada Popa Nan”), dar nu ocolește în nici un spectacol adevăratele șlagăre care sunt “Bade Ioane”, “Mielul” sau “Pământul deocamdată”. I se spune “Ciocu” și mai are un mare merit, pe alte coordonate: alături de mine și de Radu Cosașu este între cei mai fideli suporteri ai echipei de fotbal Progresul București, alias F.C. Național! Simpatie, dar de natură... geografică, mă leagă și de Magda Pușkaș, mureșeancă de-a mea, originară din Reghin, oraș aflat la mică distanță de satul meu natal, asta pentru că nu prea am ocazia să prezint des artiști de pe acele meleaguri, înafară de Sanda Ladoși sau Eva Kiss. Absolventă a facultății de Psihologie, are 36 de ani de carieră, mulți dintre aceștia fiind “cenacliști” și împărțiți în două perioade distincte: prima, din 1981, alături de Sorina Bloj, în duetul “Ecolu”, cu hit-urile “La o

de maci”, “Printre lupi”, “Să ierți”. Finalul, cu miile de spectatori cântând parcă pe o singură voce, a aparținut maramureșenilor. Bună parte din folkiști sunt... ingineri, acesta fiind și cazul lui Ducu Bertzi, “Cetățean de onoare” al orașului său natal, Sighetu-Marmației. A studiat vioara la școala de muzică, a cântat în corala Song condusă de Ioan Luchian Mihalea, a participat la peste 1300 de spectacole ale Cenaclului “Flacăra”, a colindat lumea cu cântecetele sale. Bertzi este “Omul cu chitara” de la Radio România Actualități și de la TVR2. Într-o impresionantă comuniune cu publicul, el n-a ocolit titluri cum ar fi “Floare de colț”, “Când s-o împărțit norocul”, “Și de-ar fi”, “Trece dorul”, “Focul vânat”. Dar adevărata vedetă a serii a fost Ștefan Hrușcă, venit special din Canada, țară unde s-a stabilit în 1991 și unde, de necrezut, nu s-a întâlnit niciodată cu Victor Socaciu, el locuind la Toronto. Învățătorul din Ieud s-a consacrat efectiv în Cenaclul “Flacăra”, cu care a apărut în peste o mie de “întâmplări artistice”, cum le spunea poetul Adrian Păunescu și unde a lansat în 1984 emblematica melodie “Rugă pentru părinți”, adevărat imn al repertoriului său. A cântat mult împreună cu Vasile Șeicaru și Victor Socaciu, a întreprins turnee în întreaga lume, dar mai ales este cunoscut pentru specta-

de maci”, “Printre lupi”, “Să ierți”. Finalul, cu miile de spectatori cântând parcă pe o singură voce, a aparținut maramureșenilor. Bună parte din folkiști sunt... ingineri, acesta fiind și cazul lui Ducu Bertzi, “Cetățean de onoare” al orașului său natal, Sighetu-Marmației. A studiat vioara la școala de muzică, a cântat în corala Song condusă de Ioan Luchian Mihalea, a participat la peste 1300 de spectacole ale Cenaclului “Flacăra”, a colindat lumea cu cântecetele sale. Bertzi este “Omul cu chitara” de la Radio România Actualități și de la TVR2. Într-o impresionantă comuniune cu publicul, el n-a ocolit titluri cum ar fi “Floare de colț”, “Când s-o împărțit norocul”, “Și de-ar fi”, “Trece dorul”, “Focul vânat”. Dar adevărata vedetă a serii a fost Ștefan Hrușcă, venit special din Canada, țară unde s-a stabilit în 1991 și unde, de necrezut, nu s-a întâlnit niciodată cu Victor Socaciu, el locuind la Toronto. Învățătorul din Ieud s-a consacrat efectiv în Cenaclul “Flacăra”, cu care a apărut în peste o mie de “întâmplări artistice”, cum le spunea poetul Adrian Păunescu și unde a lansat în 1984 emblematica melodie “Rugă pentru părinți”, adevărat imn al repertoriului său. A cântat mult împreună cu Vasile Șeicaru și Victor Socaciu, a întreprins turnee în întreaga lume, dar mai ales este cunoscut pentru specta-

celele sale de colinde, câteva gravate pe albume distinse cu "Discul de aur": "Ziurel de ziurel", "Colinde", "La

Dolănescu. Furdui Iancu și Fărcaș au figurat și în spectacolul televizat de la Mărășești, alături de grupul K1 (Radu Fornea și colegii săi redivivus!), Paula Seling, Gheorghe Zamfir, Eugen Sârbu, actorul Vlad Rădescu. Tot duminică, în ultima zi a acestui adevărat festival a evoluat în Piața Unirii din Focșani legendara formație Phoenix, alături de orchestra simfonică "Muntenia" dirijată de Daniel Jinga.

Victor Socaciu

săvârșitu' lumii", "Crăciunul cu Hrușcă", "Iarăși flori dalbe", "Balade speciale". "Repetabila (și atât de plăcuta!) povară" pentru publicul nostru este reîntâlnirea atât de așteptată cu Ștefan Hrușcă din fiecare decembrie...

Seara a doua a fost dedicată maștrilor muzicii populare, amfitrion, la prezentare, fiind cunoscuta specialistă de la TVR Iuliana Tudor, iar din punct de vedere muzical - cunoscuta orchestră "Lăutarii" de la Chișinău, dirijor Nicolae Botgros. Mai rar o asemenea paradă, absolut impresionantă, cu artiști de toate vârștele veniți din toate zonele geografice! N-au lipsit Maria Murgoci, reprezentantă a gazdelor, Ionuț Langa, Cristian Fodor, Mariana Anghel, Floarea Calotă, capete de afiș fiind Nicolae Furdui Iancu (cu fiul său, Tudor), Dumitru Fărcaș, Veta Biriș, Sava Negrean Brudașcu, Doinița și Ionuț

Zoia Alecu

Ștefan Hrușcă

suntem", într-un show de teatru total, o sinteză a artelor dansului, costumului și pantomimei. După aceea scena a fost ocupată de impresionanta (și tânăra) orchestră simfonică "Muntenia", sub bagheta dirijorală a lui Daniel Jinga. Absolut întâmplător, două din vedetele serii s-au născut în județe învecinate Vrancei, Puric la Buzău, iar renumitul violonist Eugen Sârbu la Galați, dar acesta din urmă este stabilit de multă vreme la Londra, figurând în Dicționarul muzical Oxford și având la activ nu mai puțin de 33 de medalii de aur cucerite la concursuri internaționale.

Virtuozul a cântat, se înțelege, pe vioara sa Stradivarius din 1729, dar să nu uităm că a avut privilegiul să cânte și pe faimoasa Il Cannone, vioara Guarneri del Gesù din 1742 a lui Paganini. Ca și la Gala "Zamfir-50 de ani pe scenă" din 2014 de la Ateneul Român, Sârbu s-a reîntâlnit pe scenă cu renumitul "zeu Pan al naiului", Gheorghe Zamfir, ovaționat la fiecare apariție (a cântat și alături de Alessandro Safina). Și cum să nu fie așa, când muzicianul de 76 de ani este celebru în întreaga lume? A revoluționat construcția și tehnica străvechiului instrument, pe care l-a adus de la 20 de tuburi, cât are în mod obișnuit, până la

Eugen Sârbu, Daniel Jinga, Gheorghe Zamfir

recordul de 42 ("Gigantul"). Fostul elev de la Liceul de muzică al lui Fănică Luca, absolvent al Conservatorului bucureștean, membru al UCMR, doctor în muzică, a predat la UNMB și apoi la facultatea de muzică din Târgoviște, are peste 300 de compoziții, între care binecunoscutele "Doina de jale", "Missa pentru pace", "Été d'amour", "Păstorul singuratic", dar și rapsodii, concerte, muzică de cameră. A fost invitat de câteva ori la Vatican, a cântat în fața multor șefi de state, dar mai ales figurează în coloana sonoră a unor filme cu sute de milioane de intrări: "A fost odată în America", "Karate Kid", "Kill Bill", "Marele blond cu un pantof negru". Cu 120 de Discuri de aur și de Platină, cu 190 de discuri editate în întreaga lume și vândute în zeci de milioane de exemplare, Gheorghe Zamfir este indiscutabil o celebritate mondială.

În aceeași seară s-au întâlnit, inclusiv într-un duet (după câte știm erau pregătite încă două, dar italianul a acuzat o indispoziție vocală...), Paula Seling și tenorul Alessandro Safina, mai convingătoare fiind artista noastră. Paula a confirmat din plin palmaresul impresionant, cu trofeele festivalurilor "Cerbul de aur", Mamaia, "Aurelian Andreescu", cu turnee în Canada, Marea Britanie, SUA, Norvegia, cu premiul "Cea mai bună voce", eroină de carte în Anglia, concerte alături de Joan Baez sau Chick Corea.

Compozitoare și textieră, Paula Seling a absolvit UNMB și este membră a UCMR, abordând cu lejeritate și genuri cum ar fi jazz-ul, folk-ul, colindele. A reprezentat România de două ori în finala Eurovision, aducându-ne o clasare superlativă, locul 3. Deși a cântat "La radio se anunță ploii", din fericire a plouat doar cu aplauze pentru interpreta noastră, aflată într-o formă vocală remarcabilă. Tenorul italian de pop-opera Alessandro Safina s-a născut la Siena, a terminat conservatorul la Florența. Singura lui piesă proprie de real succes este "Luna" ("Only You" în versiunea engleză), locul 2 în topul olandez, din coloana sonoră a telenovelei "Clona", dar a cântat de-a lungul timpului alături de Katia Ricciarelli, Petra Berger, Chrissie Hynde, Rod Stewart sau Sarah Brightman. Recitalul său a inclus câteva dintre cele mai apreciate șlagăre ale muzicii ușoare italiene, gustate din plin de miile de spectatori.

Reconfortant, cum spuneam, a fost să constatam cum publicul a făcut neîncăpătoare Piața Unirii din Focșani în patru seri consecutive, cu programe muzicale absolut distincte și ținând de genuri deloc complementare. Așa cum și mai reconfortant a fost să-i vezi la aceeași masa, discutând despre muzică, la hotelul vedetelor, Laguna, la invitația doamnei Mirela Cristea, pe Gheorghe Zamfir și Dan Puric, Ștefan Hrușcă și Alessandro Safina, Eugen Sârbu și întregul staff organizatoric (show-ul de la Mărășești a fost absolut impresionant, cu proiecții și efecte de lumini, plus colaborări surprinzătoare între toți

Paula Seling, K1

artiștii!), în frunte cu Andreea și Radu Fornea. Au fost, la Focșani, patru seri excepționale, cu selecții repertorial-muzicale și interpretative de cel mai bun gust, pe care le-am dori repetate pe cât mai multe scene din țară! (Foto: Like FX by Infinity Sounds)

Octavian URSULESCU